

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 54

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 februarie 1998

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 313 din 8 iulie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330 ² din Codul de procedură civilă	2	Decizia nr. 634 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă	8-9
★		★	
Decizia nr. 314 din 8 iulie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ și următoarele din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 318 din 8 iulie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă	9-10
★		Decizia nr. 319 din 8 iulie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 315 din 8 iulie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 320 din 8 iulie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă	11-12
Decizia nr. 663 din 16 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	5-6	Decizia nr. 350 din 30 septembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă	12-13
★		Decizia nr. 351 din 30 septembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	13-14
Decizia nr. 316 din 8 iulie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă	6-7	Decizia nr. 352 din 30 septembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	15-16
★			
Decizia nr. 317 din 8 iulie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă	7-8		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 313*)****din 8 iulie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330² din Codul de procedură civilă**

Lucian Stângu — președinte
 Romul Petru Vonica — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Claudia Miu — magistrat-asistent

țiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, fără citarea părților, examinând excepția de neconstituționalitate, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 1 aprilie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 4.167/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, invocată de intimății-reclamantii Mihalcea Costică și Mihalcea Gheorghîța.

În motivarea excepției se susține că prevederile legale sunt în contradicție cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Constituție, prin aceea că se acordă posibilitatea „ca procurorul general să intervină în mersul justiției, după criterii de oportunitate”. Se susține, în continuare, că „se încalcă un principiu fundamental al dreptului procesual civil român, acela al egalității părților în proces”, prin acordarea posibilității ca „procurorul general să intervină în mersul justiției”, și că se aduc astfel „părții interesate importante prejudicii”, prin aceea că procurorul general poate „dispune suspendarea executării unor hotărâri judecătorești, fără a se preciza timpul limită pentru care se poate dispune această suspendare”.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, actele și lucrările dosarului, dispozi-

țiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:
 În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția privind dispozițiile art. 330 și ale art. 330² din Codul de procedură civilă cu care a fost legal sesizată.

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, s-a pronunțat asupra constituționalității art. 330 și a art. 330² din Codul de procedură civilă, statuând că sunt constituționale prevederile art. 330 și ale art. 330² alin. 2, iar asupra celor cuprinse în art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă s-a admis excepția de neconstituționalitate.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut, în esență, că dispozițiile legale atacate nu contravin art. 16 din Constituție.

Considerentele care au fundamentat deciziile Curții, anterior citate, subzistă și în speța de față, întrucât nu au intervenit elemente noi care să le infirme și să determine necesitatea reconsiderării lor. Prin urmare, excepția privind dispozițiile art. 330 și ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

Excepția privind art. 330² alin. 1 din codul citat urmează, de asemenea, să fie respinsă ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect, având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de Mihalcea Costică și Mihalcea Gheorghîța în Dosarul nr. 4.167/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă,

ca fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 8 iulie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

*) Definitivă prin nerecurare.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 314*)

din 8 iulie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ și următoarele din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu	— președinte
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, fără citarea părților, examinând excepția de neconstituționalitate, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție – Secția civilă, prin Încheierea din 23 aprilie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.938/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimatele-reclamante Prișcu Marcela și Lungeanu Elena.

Din examinarea concluziilor scrise, depuse la dosar, rezultă că excepția a fost ridicată numai cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției se susține că textul legal atacat este neconstituțional, deoarece prevederile sale încalcă dispozițiile cuprinse în art. 1 alin. (3), art. 15, art. 16, art. 41 alin. (1), art. 49 și ale art. 128 din Constituție. Autoarele excepției consideră că textul legal, anterior citat, care permite procurorului general să atace cu recurs în anulare o hotărâre irevocabilă, prin care cetățeanul a fost repus în dreptul său de proprietate, constituie o restrângere gravă și permanentă a acestui drept, care „nu numai că nu este garantat, ci este anulat“. Se arată, în continuare, că prin posibilitatea acordată procurorului general de a introduce „recursul în anulare fără nici o îngădire în timp“ se încalcă prevederile art. 16 din Constituție, „care garantează egalitatea părților în fața justiției“.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, actele și lucrările dosarului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția privind art. 330¹ și următoarele din Codul de procedură civilă.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că acestea au fost modificate prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, având următorul cuprins:

„Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă.

Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare“.

Rezultă așadar că a fost eliminată prevederea potrivit căreia recursul în anulare se putea declara oricând și s-a instituit termenul de 6 luni pentru exercitarea lui, modificare față de care excepția este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

În acest sens, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Asupra constituționalității art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, s-a admis excepția de constituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

*) Definitivă prin nerecurare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (92) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de Prișcu Marcela și Lungeanu Elena în Dosarul nr. 3.938/1996 al Curții Supreme de Justiție – Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă,

ca fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 8 iulie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,

Claudia Miu

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 315*)

din 8 iulie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu	– președinte
Romul Petru Vonica	– judecător
Victor Dan Zlătescu	– judecător
Claudia Miu	– magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, fără citarea părților, examinând excepția de neconstituționalitate, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție – Secția civilă, prin Încheierea din 1 aprilie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.873/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimatele-reclamante Brumăr Maria și Martău Victoria.

Examinând concluziile scrise, depuse în cauză pentru motivarea excepției, se constată că aceasta vizează numai dispozițiile legale cuprinse în art. 330 și art. 330² din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor „art. 16 alin. (2) din Constituție privitoare la egalitatea în fața legii a tuturor, persoane fizice ori juridice“, prin aceea că se acordă posibilități procurorului general „să intervină în mersul justiției, după criteriile de oportunitate și conjuncturale“ și să dispună „suspendarea executării unor hotărâri judecătorești“ pe un termen nelimitat.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, actele și lucrările dosarului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția privind dispozițiile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Cu privire la excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, se constată că aceasta este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată, întrucât, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes* și deci un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330²

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 663 din 16 decembrie 1997, publicată la pag. 5.

alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări, în sensul că recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de

către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Curtea, însă, reținând că autorii excepției nu au pus în discuție constituționalitatea termenului de 6 luni menționat, urmează să respingă excepția ca fiind vădit nefondată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de Brumăr Maria și Martău Victoria în Dosarul nr. 3.873/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

— dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;

— dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, ca fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 8 iulie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,

Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 663

din 16 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Martău Victoria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 315 din 8 iulie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 9 decembrie 1997, în prezența intimaților-intervenienți Dolezal Iosif și Nicolescu Veronica, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 16 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 1 aprilie 1997, a sesizat Curtea

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimațele-reclamante Brumăr Maria și Martău Victoria.

Prin Decizia nr. 315 din 8 iulie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Împotriva deciziei sus-menționate Martău Victoria a declarat recurs, în termen legal, considerând că aceasta este nelegală, întrucât și după apariția Legii nr. 17/1997, prin care s-a instituit un termen pentru exercitarea recursului în anulare, se încalcă dispozițiile Constituției „care garantează egalitatea tuturor părților aflate în judecată”. Se apreciază că dispozițiile legale atacate pe calea excepției de neconstituționalitate „creează în mod artificial drepturi în plus Parchetului General”.

Întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, în temeiul

prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 138/1997.

Nici una dintre autoritățile menționate nu a comunicat punctul ei de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În ceea ce privește recursul exercitat în cauză, se constată că nu este întemeiat, întrucât Curtea Constituțională,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992, în redactarea sa anterioară modificării,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Martău Victoria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 315 din 8 iulie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 16 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 316*)

din 8 iulie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu	— președinte
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, fără citarea părților, examinând excepția de neconstituționalitate, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 1 aprilie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.870/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimatele-reclamante Vlădescu Mira Maria Aurelia și Vlădescu Alexandra.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 51 și ale art. 125 din Constituție, precum și principiului constituțional al separației puterilor în stat, deoarece „Introducerea în Codul de procedură civilă a căii de atac, denumită recurs în anulare, este echivalentă înființării unei activități judiciare cu caracter extraordinar, având ca efect cenzurarea unor hotărâri judecătorești“, iar

prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă în condițiile stabilite prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1997, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, a statuat în sensul că recunoașterea legitimității procesuale active pentru exercitarea recursului în anulare numai procurorului general nu constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale.

Motivele ce au fundamentat aceste decizii subzistă și în prezenta cauză, neintervenind nici un element care să determine schimbarea practicii jurisdicționale, constante a Curții, în materia recursului în anulare.

„posibilitatea procurorului general de a se pronunța în domeniul raporturilor civile asupra unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile“ constituie o ingerință inadmisibilă a puterii executive în domeniul de activitate al puterii judecătorești.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, actele și lucrările dosarului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția privind dispozițiile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Cu privire la constituționalitatea art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia

*) Definitivă prin nerecurare.

nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Întrucât un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, pentru că, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de proce-

dură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

Relativ la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, este de reținut că ele au fost deja modificate prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, suferind modificări în sensul că recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2 din același cod. În cauză, este de reținut că părțile nu au pus în discuție constituționalitatea termenului de 6 luni, urmând ca, pe cale de consecință, să se respingă excepția cu privire la art. 330¹ din Codul de procedură civilă ca fiind vădit nefondată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de Vlădescu Mira Maria Aurelia și Vlădescu Alexandra în Dosarul nr. 3.870/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

— dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;

— dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, ca fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 8 iulie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,

Claudia Miu

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 317*)

din 8 iulie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu	— președinte
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, fără citarea părților, examinând excepția de neconstituționalitate, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 20 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.755/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția

de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de intimatul reclamant Neșțianu Valeriu.

Atât din încheiere, cât și din concluziile scrise, depuse în cauză, rezultă că Neșțianu Valeriu a ridicat excepția de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 31 din Legea nr. 51/1993, însă instanța, cu opinia separată a unui judecător, a respins-o, opinând că prevederea legală atacată nu se aplică în cauză.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 131 alin. (1) din Constituție,

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 634 din 9 decembrie 1997, publicată la pag. 8.

potrivit cărora „procurorii își desfășoară activitatea sub autoritatea ministrului justiției”. În continuare, autorul excepției susține că recursul în anulare poate fi exercitat numai la cererea sau cu avizul ministrului justiției.

Exprimându-și opinia, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, actele și lucrările dosarului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de Neșțianu Valeriu în Dosarul nr. 3.755/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 8 iulie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,

Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 634

din 9 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Neșțianu Valeriu împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 317 din 8 iulie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 4 decembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 20 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.755/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția

privind dispozițiile cuprinse în art. 330 din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă și s-a constatat că prevederile sale sunt constituționale.

Având în vedere că acele considerente, ce au fundamentat deciziile citate anterior, subzistă și în speța de față și, întrucât, nu au survenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale, excepția invocată urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Neșțianu Valeriu.

Prin Decizia nr. 317 din 8 iulie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă.

Această soluție s-a fundamentat pe practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Împotriva deciziei sus-menționate, Neșțianu Valeriu a declarat recurs, în termen legal, cu motivarea că, prin această decizie, Curtea Constituțională nu s-a pronunțat și asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 56/1993 și că judecarea excepției s-a făcut fără citarea părților.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 138/1997, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Nici una dintre autoritățile menționate nu a comunicat punctul ei de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În ceea ce privește recursul declarat în cauză, se reține că acesta este neîntemeiat. Primul motiv de recurs, constând în nesoluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 31 din Legea nr. 56/1993, nu poate fi primit, deoarece, potrivit art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate prin încheiere. Întrucât, în speță, instanța n-a reținut prin

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Neșțianu Valeriu împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 317 din 8 iulie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 318*)

din 8 iulie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu	— președinte
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, fără citarea părților, examinând, excepția de neconstituționalitate, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 23 aprilie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.999/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimata-reclamantă Balogh Luminița Maria.

Prin încheiere, Curtea a fost sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, iar din concluziile scrise, depuse în cauză, rezultă că aceasta a fost invocată numai cu privire la prevederile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

În susținerea excepției autoarea acesteia a arătat că dispozițiile atacate sunt în contradicție cu prevederile art. 128 din Constituția României, potrivit căreia „împotriva hotărârilor judecătorești, persoanele interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii“.

Textul legal atacat, se susține în continuare, este neconstituțional, deoarece este la îndemâna Parchetului să folosească această instituție juridică, a recursului în anulare, „indiferent de intervalul de timp care s-a scurs de la pronunțarea hotărârii judecătorești criticate“, ceea ce „este o profundă inegalitate în tratarea participanților la proces, și anume, între părțile propriu-zise și Parchet“ și aceeași dispoziție legală constituie o uzurpare a stabilității raporturilor sociale și juridice.

Exprimându-și opinia, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, actele și lucrările dosarului,

*) Definitivă prin nerecurare.

dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Cu privire la constituționalitatea art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Întrucât un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, pentru că, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură

civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

Relativ la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că acestea au fost modificate prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, astfel încât, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând, de către procurorul general, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod. Rezultă așadar că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția ridicată este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată. În același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA,

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, invocată de Balogh Luminița Maria în Dosarul nr. 2.999/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă,

ca fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 8 iulie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 319*)

din 8 iulie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu	— președinte
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, fără citarea părților, examinând excepția de neconstituționalitate, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 23 aprilie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.717/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția

de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de intimatul-reclamant Petrescu Marius.

Atât din cuprinsul încheierii, cât și din concluziile scrise, depuse la dosar, rezultă că Petrescu Marius a ridicat excepția de neconstituționalitate și cu privire la dispozițiile art. 77 din Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991, ale art. 26 din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, ale art. 1 din Legea nr. 91/1992 pentru ratificarea Acordului dintre

*) Definitivă prin nerecurare.

Guvernul României și Guvernul Statului Israel privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, încheiat la Ierusalim la 2 septembrie 1991, precum și cu privire la art. 67 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993.

Instanța supremă, însă, a decis, cu opinia separată a unui judecător, să respingă excepția de neconstituționalitate invocată cu privire la dispozițiile legale anterior menționate, întrucât acestea nu au aplicare în cauză.

În susținerea excepției, autorul acesteia nu a arătat căror prevederi constituționale contravin dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă. El s-a limitat la motivarea excepției de neconstituționalitate, ridicată cu privire la prevederile art. 77 din Legea nr. 58/1991 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992, care nu a fost primită de Curtea Supremă de Justiție.

Exprimându-și opinia, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, actele și lucrările dosarului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de Petrescu Marius în Dosarul nr. 2.717/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 8 iulie 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 320*)

din 8 iulie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu — președinte
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Claudia Miu — magistrat-asistent

reclamanți Ciulache Sorica, Ciulache Adriana, Ciulache Grigore-Nicolae și Ciulache Florin.

În motivarea excepției s-a susținut că dispozițiile atacate contravin prevederilor Convenției europene a drepturilor omului.

Exprimându-și opinia, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, actele și lucrările dosarului, dispozițiile

*) Definitivă prin nerecurare.

legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, admitând excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, pentru că, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, invocată de intimații-reclamanți Ciulache Sorica, Ciulache Adriana, Ciulache Grigore-Nicolae și Ciulache Florin în Dosarul nr. 2.970/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

— dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;

— dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, ca fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 8 iulie 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 350

din 30 septembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Constantin Burada	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Simescu Valentin Mircea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997*).

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

Privitor la constituționalitatea dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, Curtea constată că acestea au fost modificate prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, având următorul cuprins:

„Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă.

Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare“.

Este de reținut că a fost astfel înlăturată prevederea potrivit căreia recursul în anulare se putea declara oricând.

Cum însă autorul excepției nu a pus în discuție caracterul neconstituțional al acestui termen de 6 luni, urmează ca și excepția ce vizează prevederile art. 330¹ să fie respinsă ca vădit nefondată.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 23 septembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 30 septembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 21 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul

*) Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 11 noiembrie 1997.

nr. 2.287/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Simescu Valentin Mircea.

Prin Decizia nr. 56 din 20 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Împotriva deciziei sus-menționate, Simescu Valentin Mircea a declarat recurs, în termen legal, cu motivarea că decizia recurată este netemeinică și nelegală, întrucât, în mod greșit, nu a constatat că recursul în anulare tinde spre o soluție care îl va „deposeda de dreptul de proprietate dobândit asupra imobilului“, încalcându-se astfel dispozițiile constituționale ce ocrotesc proprietatea, precum și drepturile fundamentale ale omului.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Simescu Valentin Mircea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 30 septembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Constantin Burada

*Din cauza decesului magistratului-asistent Constantin Burada,
în temeiul art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă,*

în locul său semnează

Magistrat-asistent șef,

Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 351

din 30 septembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³
și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Constantin Burada	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Cristescu Dimitrie Viorel împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 23 septembrie 1997, în prezența recurentului reprezentat prin avocat, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 30 septembrie 1997.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 11 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 16 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.315/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Cristescu Dimitrie Viorel.

Prin Decizia nr. 56 din 20 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Împotriva deciziei sus-menționate Cristescu Dimitrie Viorel a declarat recurs, în termen legal, pentru următoarele motive:

— deși excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă a fost respinsă ca lipsită de obiect, textul legal rămâne neconstituțional, deoarece, în primul rând, dreptul de exercitare a recursului în anulare este, în continuare, rezervat procurorului general, cu excluderea celorlalte părți, iar pe de altă parte, pentru că Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prin care se instituie termenul de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare, nu îi este aplicabilă, întrucât ea nu poate retroactiva, astfel încât prevederile sale să se răsfângă și asupra recursului în anulare promovat în cauză, exercitat în anul 1996. Recurentul mai susține că în cauză se aplică, în continuare, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, în redactarea sa anterioară modificării, în sensul că „recursul în anulare se poate declara oricând” și, în consecință, decizia Curții prin care s-a respins ca fiind lipsită de obiect excepția ridicată cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă este eronată;

— Curtea Constituțională „avea obligația să statueze cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă” în cazul său, „în sensul că numai momentul declarării recursului în anulare, și nu conținutul său, este cel care în

prezent” îi creează „o situație nedreaptă”, și nu cu privire la cei care, găsindu-se în aceeași situație, nu pot beneficia de aceasta.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională în materie a Curții Constituționale.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA ,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În ceea ce privește motivele de recurs prin care se critică decizia atacată, pe de o parte, pentru că în mod greșit s-a respins excepția vizând dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă ca fiind lipsită de obiect, întrucât în fondul cauzei sunt aplicabile prevederile menționate în redactarea lor anterioară modificării survenite prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, deoarece o lege nu poate retroactiva, iar pe de altă parte, că prin decizie trebuia să reexamineze constituționalitatea dispozițiilor art. 330¹ în cazul său, întrucât prin introducerea unui termen pentru exercitarea recursului în anulare se creează o situație discriminatorie între cei care beneficiază de termenul instituit și cei care nu beneficiază, Curtea constată că motivele sunt neîntemeiate.

Orice lege nouă creează o altă situație juridică față de legea anterioară, iar aplicarea legii la cauzele pe rol este o problemă de interpretare ce ține de competența exclusivă a instanțelor judecătorești. Fiind deci învederată prin recurs o problemă de interpretare și de legalitate a acestei interpretări, iar nu de constituționalitate, recursul este neîntemeiat.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge recursul declarat de Cristescu Dimitrie Viorel împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 30 septembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

*Din cauza decesului magistratului-asistent Constantin Burada,
în temeiul art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă,
în locul său semnează
Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu*

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 352

din 30 septembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Constantin Burada	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Vidrighin Ioan și Vidrighin Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența recurentului, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 23 septembrie 1997 și apoi pentru data de 30 septembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 16 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.162/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Vidrighin Ioan și Vidrighin Maria.

Prin Decizia nr. 56 din 20 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Această soluție s-a fundamentat pe practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Împotriva deciziei sus-menționate au declarat recurs, în termen legal, Vidrighin Ioan și Vidrighin Maria pentru următoarele motive:

1. Dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă sunt totuși neconstituționale, deoarece drepturile și libertățile cetățenilor trebuie apărute și respectate conform Constituției. Modificările aduse art. 330¹ din Codul de procedură civilă dovedesc că dispoziția „oricând” era nelegală și neconstituțională. Hotărârea judecătorească prin care s-a admis acțiunea în revendicare a fost pronunțată la data de 22 iunie 1993, deci înainte de 26 iulie 1993, când nu exista instituția recursului în anulare, situație „pe care Curtea Constituțională nu a avut-o în vedere”, pronunțând o soluție contrară propriilor soluții anterioare.

Or, a lăsa „oricând” la dispoziția unui terț un drept câștigat înseamnă nerespectarea drepturilor.

Consideră că în mod greșit s-a respins excepția de neconstituționalitate ca rămasă fără obiect, întrucât aceasta este valabilă numai în măsura în care excepția de neconstituționalitate ar fi fost motivată și s-ar fi limitat la faptul că recursul în anulare se poate exercita „oricând”. În realitate, recurenții, în motivarea excepției, au susținut că dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, indiferent de termenul în care se poate exercita recursul în anulare, sunt neconstituționale. Așa fiind, modificarea acestor prevederi nu făcea ca sesizarea să rămână fără obiect, ci trebuia analizată excepția referitoare la dispoziția privind posibilitatea atacării hotărârilor judecătorești de către Ministerul Public.

2. Ministerul Public nu poate interveni într-un proces în care nu a luat parte. Or, posibilitatea atacării cu recurs în anulare a hotărârilor judecătorești de către procurorul general înseamnă intervenția unui terț într-un proces la care nu a luat parte.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materia recursului în anulare.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Recursul este neîntemeiat și urmează să fie respins.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996.

S-a statuat prin aceste decizii că procurorul general poate declara recursul în anulare „oricând”, prevederea fiind în concordanță cu dispozițiile art. 128 din Constituție, potrivit cărora căile de atac se exercită de părți și de Ministerul Public în condițiile legii. Posibilitatea de a exercita recursul în anulare „oricând” nu contravine nici tratatelor internaționale ratificate de Parlamentul României.

Susținerea recurenților că modificarea adusă dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă prin Legea

*) Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 11 noiembrie 1997.

nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prin instituirea unui termen pentru exercitarea recursului în anulare, vădește tocmai neconstituționalitatea reglementării anterioare nu este întemeiată. Instituirea termenului menționat nu este o problemă de constituționalitate, ci o măsură care ține de politica legislativă în competența exclusivă a Parlamentului.

Referitor la cel de-al doilea motiv de recurs, Curtea constată că nu poate fi reținut, deoarece faptul că hotărârea judecătorească atacată prin recurs în anulare a fost pronunțată anterior datei de 26 iulie 1993 nu este o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare a legii în timp, ce ține de competența instanței de judecată.

Și susținerea că în mod greșit s-a reținut prin decizia de fond că excepția privitoare la dispozițiile art. 330¹ din

Codul de procedură civilă este lipsită de obiect este nefondată, întrucât admiterea criticii ar însemna negarea însăși a recursului în anulare.

Motivul de recurs prin care se critică exercitarea recursului în anulare de către procurorul general, care echivalează cu intervenția unui terț într-un proces la care nu a luat parte, este, de asemenea, nefondat. Potrivit art. 130 din Constituție, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Așa fiind, intervenția Ministerului Public în activitatea judiciară nu este aceea a unui terț, ci a reprezentantului intereselor generale ale societății, chiar în litigiile civile.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Vidrighin Ioan și Vidrighin Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 56 din 20 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 30 septembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Constantin Burada

*Din cauza decesului magistratului-asistent Constantin Burada,
în temeiul art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă,
în locul său semnează*

Magistrat-asistent șef,

Claudia Miu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.